

науч. редак. Н.А. Исаева, Е.В. Марковичевой — Орёл: Орловский государственный университет, ООО ПФ «Оперативная полиграфия», 2008. — С.33-42.

3. Коломоець С.Д. Практичні аспекти застосування заходів соціальної реабілітації у виховній роботі з неповнолітніми / О.Д. Коломоець, С.Д. Коломоець // Вісник Запорізького юридичного інституту. — 2007. — №3. — С.130-145.

4. Про соціальну роботу з дітьми та молоддю: Закон України від 21.06.2001 №2558-III [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2558-14> — Заголовок з екрану.

5. Про реабілітацію інвалідів в Україні: Закон України від 06.10.2005 № 2961/2005. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2961-15> — Заголовок з екрану.

6. Коломоець С. Молодіжно-підліткова організація «ТАРПАН» як приклад молодіжної позашкільної (загальношкільної) організації нового типу / С. Коломоець // Права Людини. Громадянська освіта / Бюлетень Харківської правозахисної групи. — № 18 (454), червень, 2007. — С. 2-8.

~Характеристика основних чинників насильства в сім'ї~

Оперук В.І., науковий співробітник докторантури та ад'юнктури Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

У відповідності до ст.24 Конституції України та інших законодавчих актів України, громадянам України гарантуються рівні права незалежно від статі, чоловіки та жінки мають рівні можливості реалізації своїх прав та свобод.

Разом з тим, насильство в сім'ї є актуальною проблемою сьогодення. Проблема насильства в сім'ї над жінками і дітьми в нашому суспільстві є водночас і дуже старою, і новою. Старою тому що вона існує стільки часу, скільки існує й людська сім'я. Новою тому що на сьогодні еволюційна суспільна свідомість дає можливість усвідомити це явище як соціальне зло, як порушення прав певних членів суспільства [1].

Загальновідомо, що в сім'ї закладаються основи буття людини, її духовні, моральні, світоглядні якості, а від психологічного здоров'я родини багато в чому залежить моральний стан суспільства. Поширення проявів насильства в сім'ї не лише руйнують гармонію і злагоду в родині та спричиняють сімейне неблагополуччя, а й виступають однією з передумов агресії та злочинності в суспільстві загалом.

Насильницькі дії з боку членів власної родини завдають серйознішу психологічну та фізичну шкоду, ніж аналогічні діяння з боку сторонніх осіб. Вони порушують основний принцип життєдіяльності родини – безпечне та комфортне існування будь-якого її члена. Крім того, діти, які виростають в сім'ях де чиниться насильство у майбутньому можуть переносити цей негативний досвід у власне життя [2].

За сучасних умов в Україні, як і в багатьох інших країнах світу, простежуються тенденції до поширення насильницьких дій у сім'ї, на міжособистісному рівні, у стосунках батьків та дітей, а також між чоловіком та жінкою.

Звичайно, значною мірою це обумовлено біологічними відмінностями чоловіків і жінок, насамперед різними ролями у відтворенні нових поколінь. Але не тільки ці відмінності визначають різне становище чоловіків та жінок у суспільстві. Не менше значення мають ті традиції і звичаї, які склалися протягом усієї історії народу та відображають особливості давніх умов існування людини. І хоча старовина давно відійшла в минуле, сформовані тоді традиції і звичаї досі продовжують впливати на суспільство.

Також, окрім вищезазначеного виділяють і інші чинники, що призводять до прояву насильства в сім'ї, зокрема:

- соціальні (напруження, конфлікти, насильство в суспільстві, пропагування в засобах масової інформації насильства як моделі поведінки);
- економічні (матеріальні нестатки, відсутність гідних умов життя, із відсутністю умов для працевлаштування, заробляння грошей, економічна залежність, безробіття);

- психологічні (стереотипи поведінки);
- відсутність культури поведінки (правової, моральної, громадянської, естетичної, економічної, трудової);
- соціально-педагогічні (відсутність усвідомленого батьківства, сімейних цінностей у суспільстві, позитивної моделі сімейного життя на засадах гендерної рівності, сімейного виховання на основі прав дитини);
- правові (ставлення до насильства як до внутрішньої сімейної проблеми, а не як до негативного суспільного явища, до членів сім'ї як до власності через відсутність правової свідомості);
- політичні (прихильність до гендерних стереотипів, недостатній пріоритет проблем сім'ї та гендерної рівності, увага до материнства і дитинства, а не сім'ї в цілому, брак уваги до батьківства, чоловіків);
- соціально-медичні (відсутність репродуктивної культури у населення, відповідального батьківства, системи сімейних лікарів, алкоголізм, наркоманія, агресія тощо);
- фізіологічні та медичні (порушення гормонального фону, обміну речовин, швидкості реакцій, прийом збуджувальних ліків, хвороби нервової системи тощо).

Отже, можна зробити висновок, що насильство в сім'ї - це актуальна проблема сьогодення, для подолання якої необхідний комплексний підхід із залученням як державних правотворчих, правозастосовних органів, так і громадянського суспільства.

Список використаних джерел:

1. Ноур А.М. Насильства в сім'ї в Україні: стан проблеми, пошук шляхів розв'язання / А.М. Ноур. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.politik.org.ua/vid/magcontent.php3?m=8&nS&c366>.
2. Христова Г.О. Насильство в сім'ї та шляхи його попередження: законодавчий аспект / Г.О. Христова. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.khpg.org/ru/index.php?id=1215440842>